

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 19Cb/69/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117250162
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Michal Repkovský
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:6117250162.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom Ing. JUDr. Michalom Repkovským, v právnej veci žalobcu: SETCAR s.r.o., so sídlom č.p. 816, 735 32 Rychvald, Česká republika, IČO: 278 50 994, konajúci prostredníctvom organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby: SETCAR s.r.o. - organizačná zložka podniku zahraničnej osoby, so sídlom Černík 386/4, 038 53 Turany, IČO: 47 790 857, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava 26, IČO: 31 383 408, právne zastúpenému SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie príslušenstva, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 280,85 EUR od 26.07.2016 až do zaplatenia a sumy 40,- EUR ako paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, **z a m i e t a**.

II. Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22,66 % s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 348,35 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 348,35 EUR od 24.07.2016 až do zaplatenia a paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- EUR.

2. Na odôvodnenie žalobou uplatneného práva žalobca poukázal na skutočnosť, že dňa 28.4.2016 došlo v obci Ž. ku škodovej udalosti spôsobenej poškodenému U. R..K..S., R. R. E. XXX, Ž., A.: XX XXX XXX na vozidle H. M., evidenčné č. XXPXXE. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie vlastných potrieb, a to jeho zapožičaním u žalobcu na základe Zmlúv o nájme č. XXX C. zo dňa XX.X.XXXX, č. XXX L. zo dňa XX.X.XXXX, č. XXX M. zo dňa XX.X.XXXX a č. XXX G. zo dňa XX.X.XXXX. Po ukončení nájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 18.5.2016, splatnú 1.6.2016 na sumu 1.242,- EUR s DPH (1.035,-EUR bez DPH). Oznámením o poistnom plnení zo dňa 08.07.2016 žalovaný oznámil poškodenému šetrenie škodovej udalosti tak, že neuznal dĺžku doby prenájmu náhradného motorového vozidla a odpočítal náklady, ktoré boli vynaložené používaním vlastného motorového vozidla, čím priznal náklady vo výške 686,65 EUR. Poškodený uzatvoril so žalobcom dňa 11.07.2016 Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti zo dňa 28.04.2016 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 348,35 EUR s príslušenstvom a s právami s ňou spojenými. Keďže žalovaný šetrenie poistnej udalosti ukončil dňa 08.07.2016, dostal sa

dňom 24.07.2016 do omeškania a v nadväznosti na úpravu § 11 ods. 7 Zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, má žalobca právo na úrok z omeškania.

3. O žalobe, po vydaní platobného rozkazu Okresným súdom Banská Bystrica, podaní odporu žalovaným a postúpení veci Okresnému súdu Žilina nadväzne na návrh žalobcu na pokračovanie v konaní, bolo vo veci meritórne rozhodnuté rozsudkom, č. k. 19Cb/69/2018 -132 zo dňa 12.10.2018 v spojení s opravným uznesením, č. k. 19Cb/69/2018 - 148 zo dňa 14.11.2018 tak, že výrokom I. bolo konanie zastavené v časti o zaplatenie 45,- Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 45,- Eur od 24.07.2016 až do zaplatenia, výrokom II. bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 280,85 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 280,85 Eur od 26.07.2016 až do zaplatenia a sumu 40,- Eur ako paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom III. bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a výrokom IV. bol žalobcovi priznaný voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64,56 % s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

4. V dôsledku žalovaným vyvolaného opravného konania vo veci rozhodoval Krajský súd v Žiline rozsudkom, č. k. 14Cob/46/2019 - 198 zo dňa 26.09.2019, ktorým rozsudok Okresného súdu Žilina, č. k. 19Cb/69/2018-132 zo dňa 12.10.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina, č. k. 19Cb/69/2018-148 zo dňa 14.11.2018, v časti napadnutého výroku II., o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 280,85 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, potvrdil a vo zvyšnej časti napadnutého výroku II. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 280,85 Eur od 26.7.2016 až do zaplatenia a sumu 40,- Eur ako paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku IV. o náhrade trov prvoinštančného konania, zrušil a vrátil v tejto časti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Vo vzťahu k výroku, ktorým zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v predmetnej časti nadriadený súd poukázal, že z ust. § 11 ods. 5 zák. č. 381/2001 Z.z. plynie povinnosť poisťovateľa poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie. V prípade, ak poisťovateľ túto svoju povinnosť podľa ods. 6 nesplní, je v zmysle ust. § 11 ods. 8 tohto zákona povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Zároveň platí, že v zmysle ust. § 11 ods. 7 tohto zákona je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. V kontexte uvedenej zákonnej úpravy sa krajský súd nestotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý pri hodnotení dôvodnosti nároku žalobcu v časti o zaplatenie úroku z omeškania pristúpil k hodnoteniu obsahu oznámenia žalovaného zo dňa 08.07.2016 vo vzťahu k uvedeniu konkrétnych východísk odôvodňujúcich správnosť a dôvodnosť takéhoto postupu žalovaného pri znížení poistného plnenia. Z uvedených zákonných ustanovení neplynú žiadne bližšie konkrétne požiadavky na obsahové náležitosti písomného vysvetlenia dôvodov, pre ktoré bolo poistné plnenie žalovaným ako poisťovateľom znížené. Zákonodarca otázku vzniku nároku na zaplatenie úroku z omeškania viaže na splnenie či nesplnenie povinnosti poisťovateľa ohľadom dôvodov, pre ktoré odmietol alebo znížil poistné plnenie. Podľa tohto zákonného ustanovenia je poisťovateľ povinný len poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému, čo v prejednávanom prípade žalovaný ako poisťovateľ v stanovenej zákonnej lehote splnil, na čo nemá vplyv rozsah či kvalita odôvodnenia postupu žalovaného ako poisťovateľa. Nie je preto namieste postup súdu prvej inštancie, ktorý viazal otázku vzniku nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania na kvalitu odôvodnenia oznámenia žalovaného zo dňa 8.7.2016 o znížení požadovaného poistného plnenia. Krajský súd považoval za potrebné vo vzťahu k tejto otázke poukázať na vyvíjajúcu sa aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne rozsudok, sp.zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22. novembra 2018 a rozsudok sp.zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26.2.2019, v ktorých rozhodnutiach Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že poisťovateľ by sa do omeškania s plnením náhrady škody dostal až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradil v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z.

6. S ohľadom na tieto závery zvolil krajský súd vyššie uvedený postup, a teda zrušil napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ods. 3 tohto odôvodnenia. Vo vzťahu k uplatnenej paušálnej náhrade považoval za potrebné poukázať na skutočnosť, že nárok

na jej vyplatenie je obdobne ako nárok na úroky z omeškania viazaný na omeškanie dlžníka. Bude preto potrebné, aby okresný súd, vychádzajúc z prezentovaných zhodnotení krajského súdu, opätovne vyhodnotil uplatnený nárok žalobcu, tak v časti úroku z omeškania ako aj v časti požadovanej paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to s prihliadnutím na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktorú bolo krajským súdom poukázané. Pokiaľ v rámci nového konania nedôjde ku kvalitatívne odlišnej zásadnej zmene skutkového a právneho stavu veci, bude súd prvej inštancie vychádzať z uvedených záverov odvolacieho súdu. Vzhľadom na zrušenie rozsudku okresného súdu v dotknutej časti pristúpil krajský súd zároveň k zrušeniu tohto rozsudku v časti závislého výroku IV. o náhrade trov konania.

7. Podľa § 180 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

8. Na deň 21.09.2020 súd vytýčil pojednávanie na prejednanie veci samej. Strany sporu naň boli riadne a včas predvolané, tak ako to vyplýva z č. I 218 až 224. Na pojednávanie sa neustanovil právny zástupca žalobcu, svoju neúčast' ospravedlnil podaním zo dňa 18.09.2020, doručeným súdu toho istého dňa (č. I. 238) a súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti. Po splnení procesných podmienok, súd podľa citovaného zákonného ustanovenia rozhodol tak, že nariadil pojednávanie v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a otvoril pojednávanie.

9. Právny zástupca žalovaného doručil dňa 18.09.2020 vyjadrenie, datované dňom 17.09.2020, vrátane príloh (č. I. 243 až 258).

10. Súd po nariadení a otvorení pojednávania skonštatoval v krátkosti doterajší priebeh konania a poučil prítomné procesné strany o nastúpení účinkov sudcovskej koncentrácie konania, a to aj v nadväznosti na doručené predvolanie obsahom, ktorého je poučenie podľa § 153 CSP, preto vo vzťahu k právnomu zástupcovi žalovaného podotkol, že na takéto vyjadrenie a jeho prílohy nebude prihliadať, a to aj v nadväznosti na nezachovanie lehoty na prípravu pojednávania vo vzťahu k neprítomnej protistrane, ktorej nebolo možné aj pre krátkosť času vyjadrenie žalovaného s prílohami doručiť. Právny zástupca však zhrnul podstatný obsah tohto vyjadrenia na uskutočnenom pojednávaní po tom, čo mu súd poskytol dostatočný priestor v súlade s § 181 ods. 1 CSP (následne svoje právo podľa § 182 CSP nevyužil), s tým, že zotrval na nedôvodnosti uplatneného nároku na úroky z omeškania, v prejednávaní veci neboli splnené zákonné podmienky pre priznanie nároku na príslušenstvo pohľadávky. V súvislosti s tým odkázal na zákonné ustanovenia Zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, a to konkrétne § 11 ods. 6 písm. a) predmetného zákona, § 11 ods. 8 a rovnako aj na § 11 ods. 7 predmetného zákona. Žalovaný v trojmesačnej lehote od oznámenia vzniku poistnej udalosti, t.j. dňa 29.04.2016 splnil listom zo dňa 08.07.2016 podmienku, ktorá v zmysle § 11 ods. 8 uvádzaného zákona vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania. Keďže žalovaný oznamovaciu povinnosť splnil v určenej lehote, nie je podľa uvedeného paragrafu povinný žalobcovi uhradiť úroky z omeškania, eventuálne nárok na úroky z omeškania by mohol žalobcovi vzniknúť až vtedy, ak by žalovaný nespĺnil poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle § 11 ods. 7 predmetného zákona. V súvislosti s tým si dovoľil poukázať aj na ustálenú judikatúru, a to príkladmo na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku zo dňa 22.11.2018, sp.zn. 3Cdo/145/2017 prijal obdobný záver, ktorý sa stotožnil nami prezentovanými skutočnosťami. Rovnako by sme si dovoľili poukázať aj na množstvo ďalších rozhodnutí, napríklad právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý akceptoval a stotožnil sa s názormi súdov nižších inštancií, ktorý vlastne sa v obdobnej otázke alebo k obdobnej otázke vyjadrovali, napríklad Krajský súd v Trenčíne, v Košiciach. Zároveň uviedol, že má za to, že žalovaný je poisťovateľom a teda vznik škody na strane žalobcu ani nespôsobil a rovnako ani za ňu nezodpovedá, nie je teda škodcom, resp. dlžníkom v zmysle uplatneného občiansko-právneho nároku. Za škodu teda zodpovedá výlučne osoba, ktorá ju zavinila v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka. Mal za to zároveň, že žalovaný poisťovateľ je osobou, proti ktorej môže poškodený uplatniť svoj nárok v zmysle § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, keďže z poistného vzťahu medzi osobou zodpovednou za vznik škody a žalovaným poisťovateľom vyplýva záväzok poisťovateľa uhradiť za neho poškodenú škodu na zdraví, tak ako to je v § 4 ods. 2 písm. a/ predmetného zákona. Zároveň poukázal na to, že právnym dôvodom plnenia žalovaného nie je zodpovednosť za škodu, ale povinné

zmluvné poistenie. Priamo zo znenia § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení vyplýva, že poškodený si môže proti poisťovateľovi uplatniť iba nárok na náhradu škody a teda nie aj relatívne samostatný nárok na zákonné úroky z omeškania a vzhľadom na tieto vyššie uvedené argumenty, resp. tieto spomenuté argumenty má zákon o povinnom zmluvnom poistení osobitnú úpravu, teda vzniku nároku poškodeného na úroky z omeškania v § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení a vzniku povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie poškodenému v § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Pokiaľ teda nenastanú vlastne poisťovateľovi podmienky vymedzené v § 11 ods. 7 alebo 8 predmetného zákona, nemožno konštatovať, že je v omeškaní s plnením a tým ani vznik nároku na zákonné úroky z omeškania. Zároveň uviedol, že v prípade, ak by súd posudzoval otázku výšky úrokov z omeškania nie tak ako sa právny zástupca, resp. sám žalobca odvoláva na určenie výšky úrokov z omeškania podľa Obchodného zákonníka, pretože tu v tomto prípade nešlo o obchodno-právny vzťah, ale o občiansko-právny vzťah, takže eventuálne úroky z omeškania by preto mohli predstavovať k tomu samotnému dňu 26.07.2016 iba sadzbu vo výške 5 %. Vzhľadom k už teda uvedenému sa žalovaný domáhal, aby okresný súd rozhodol tak, že žalobu v časti uplatneného úroku z omeškania v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

11. Rovnako aj právny zástupca žalobcu zaujal stanovisko k prejednávanej veci, a to v už spomínanom podaní, ktorého obsahom bolo ospravedlnenie jeho neúčasti na vytýčenom termíne pojednávania, z obsahu ktorého vyplývalo, že právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu a to najmä na skutočnostiach už uvedených vo vyjadrení k odporu zo dňa 10.12.2019, pričom dodal, že žalovaný účinne nepoprel skutkové tvrdenia uvádzané v žalobe, tak ako to má na mysli ust. § 151 ods. 1 a 2 CSP a tieto preto považoval za nesporné. Zdôraznil, že rozhodovacia prax dovolacieho súdu v otázke priznania úrokov z omeškania v obdobných prípadoch nie je jednotná. Opačné stanovisko ako uvádza žalovaný zaujal Najvyšší súd SR napr. v rozsudku sp. zn. 5Obo 19/2009 zo dňa 25.03.2009. Z rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/135/2019-186 zo dňa 25.06.2019 zasa vyplýva, že v uvedenej otázke doposiaľ nebolo prijaté zjednocujúce stanovisko. Nemohol sa preto stotožniť s názorom, že oznámením o odmietnutí poistného plnenia si poisťovateľ splnil podmienku v zmysle § 11 ods. 6 písm. b/ Zákona o povinnom zmluvnom poistení, ktorá ho v zmysle § 11 ods. 8 predmetného zákona v celosti zbavuje povinnosti platiť úroky z omeškania, nakoľko ide o špeciálnu úpravu platenia úroku z omeškania vo vzťahu k § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Otázka splatnosti poistného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 citovaného zákona. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ust. § 11 ods. 8 predmetného zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 predmetného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrovanie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V prípade prijatia výkladu zachyteného v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/145/2017 by tak vôbec nebolo možné v prípade uplatnenia si poistného plnenia priznať v takomto konaní úrok z omeškania. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru Krajského súdu v Žiline práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti. Žalovaný bol v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku v rovine náhrady škody, v dôsledku čoho bol dôvodne uplatnený úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žiadal preto, aby súd podanému návrhu v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania. Uvedené podanie právneho zástupcu žalobcu bolo krátkou cestou doručené právnenému zástupcovi žalovaného, ktorý po poskytnutí priestoru súdom skonštatoval, že jeho obsahom nie sú žiadne podstatné skutočnosti, ktoré by už v konaní prezentované neboli. Napriek tomu súd podotkol, že na predmetné vyjadrenie nemusí vzhľadom na § 153 CSP prihliadať; ako už však bolo uvedené jeho obsahom neboli žiadne nové skutkové tvrdenia.

12. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením podstatného obsahu spisového materiálu sp. zn. 19Cb/69/2018, z neho najmä Oznámením o poistnom plnení zo dňa 08.07.2016, Záznamom o dopravnej nehode zo dňa 28.04.2016.

13. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na

zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

14. Okresný súd uvádza, že zákon č. 381/2001 Z. z. v § 11 ods. 8 zakladá osobitný nárok poškodeného na zaplatenie úrokov z omeškania od poisťovateľa, ak nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 predmetného zákona v lehote troch mesiacov od oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, a to buď skončiť prešetrovanie a poskytnúť poistné plnenie (písm. a)) alebo poskytnúť poškodenému vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol takéto plnenie poskytnúť (písm. b)).

15. Za viazanosti záverov vyslovených nadriadeným súdom (pozri najmä ods. 5 tohto odôvodnenia) súd vzťahoval splnenie zákonom predpokladaného oznámenia poškodeného o škodovej udalosti z titulu nájmu motorového vozidla na v konaní nesporný dátum 29.04.2016 (na ktorý odkazoval žalovaný), t. j. k dátumu nasledujúceho po dni kedy došlo ku škode na motorovom vozidle poškodeného, ktorá bola v príčinnej súvislosti (nadväzovala) so škodou z titulu prenájmu motorového vozidla. Lehota tri mesiace na splnenie si povinnosti vyplývajúcej z § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. by tak uplynula dňa 01.08.2016 (30.07.2016 posledný deň lehoty). Nakoľko však žalovaný listom zo dňa 08.07.2016 (ktorý dátum možno rovnako považovať medzi stranami sporu za nesporný dátum oznámenia žalovaného o výške poistného plnenia a dôvodov, pre ktoré znížil poistné plnenie), poškodenému okrem iného oznámil dôvody, pre ktoré odmietol poskytnúť poistné plnenie za uplatnený nárok na náhradu škody z titulu nájmu motorového vozidla v plnej výške, nie je možné konštatovať omeškanie na strane žalovaného; v konečnom dôsledku sa tak jednalo o oznámenie zrealizované v zákonnej lehote troch mesiacov. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd dospel k záveru, že žalovaný v tomto prípade splnil všetky povinnosti vplývajúce mu z § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., preto ani neboli v danej veci splnené zákonné predpoklady pre vznik práva požadovať okrem istiny tak sankčné úroky z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 uvedeného zákona, ako ani úroky v nadväznosti na § 11 ods. 7 zákona č. 381/2003 Z. z., v zmysle ktorého bol v intenciách prejednávanej veci žalovaný povinný poskytnúť poistné plnenie až po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, z ktorého dôvodu by sa tak žalovaný mohol dostať do omeškania až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím - zaplatiť žalobcovi výšku priznanej istiny, čo v konaní preukázané nebolo. Len pre úplnosť sa dodáva, že v konaní podľa názoru súdu ani nebolo jednoznačne preukázané, kedy poškodený (právny predchodca žalobcu) žalovanému zaslal relevantné dokumenty týkajúce sa práve škodovej udalosti z titulu prenájmu motorového vozidla, ktorá bola predmetom sporu, a teda kedy si skutočne uplatnil tento nárok na poistné plnenie u žalovaného.

16. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP. Úspech žalobcu predstavovala právoplatne priznaná istina vo výške 280,85 Eur, na druhej strane úspech žalovaného predstavovala časť istiny, ktorá bola v konaní predmetom čiastočného späťvzatia, časť istiny, ktorá bola v konaní zamietnutá, zamietnutý úrok z omeškania, ktorý súd vyčíslil ku dňu (12.10.2018) vyhlásenia krajským súdom v dotknutej časti zrušeného rozsudku a zamietnutá paušálna náhrada nákladov spojená s uplatnením pohľadávky; čistý úspech žalobcu potom predstavoval 22,66 %, ktorý mu súd priznal ako nárok na náhradu trov konania voči žalovanému s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie je prípustné do 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Žilina ku Krajskému súdu v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).